

# Obsah

- 1 Úvodní slovo rektora
- 2 Úvodní slovo prorektorky
- 3 ZČU&svět
- 4 Mobility 3.0
- 6 Na Harvardu si člověk uvědomí ohromnou míru podpory vzdělávání – rozhovor
- 8 Academic Career in Pilsen
- 9 International Staff Week
- 10 Studentské mobility
- 12 International Day a Erasmus Night
- 14 ERASMUS+
- 16 Mezinárodní studentské organizace
- 18 Erasmus nejen pro studenty
- 20 Úroveň výzkumu je na ZČU velmi vysoká – rozhovor
- 22 Stopy ZČU
- 30 Double degree
- 32 Ústav jazykové přípravy
- 34 Návštěvy na ZČU
- 36 HR Award
- 38 Welcome Centre
- 40 11 × ZČU

## Úvodní slovo rektora



Ještě doznívají oslavy třiceti let od doby, kdy do naší země přišla svoboda a demokracie. Ti z nás, kteří si toto zlomové období prožili takřkajíc „na vlastní kůži“, si zajisté vzpomenou na ten úžasný pocit z toho, že jsme konečně mohli svobodně cestovat. Otevřely se hranice a my se vydávali za skvělými místy v Evropě i dál, a brzy se cestování po celém světě stalo naprostou samozřejmostí.

Těsně před sametovou revolucí jsem ukončil studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. Nabídka stáží byla tehdy velmi skromná – vybraní studenti jaderné fyziky se mohli podívat do Dubny v tehdejší Sovětské svazu, což byla asi ta nejlukrativnější možnost. Dobře si pamatuji, jak se úplně na konci mých studií objevila nabídka zcela bájná: stáž na fyzikální škole v italském Terstu. Místo sice bylo jenom jedno, o to víc se hluboce skláním před lidmi z fakulty, kterým se to podařilo zabezpečit. Zejména, když jeden z vysokých představitelů politické – rozuměj komunistické – moci tehdy prohlásil: „Terst? Snad se nechceme vracet k Rakousku-Uhersku!“ Dnes bychom takovou větu zakončili pořádně rozesmátým smajlíkem. Tehdy znamenala, že ti, kdo se budou pokoušet něco takového zařídit, se mohou dočkat velkých problémů.

Tyto řádky píší naštěstí ve svobodné době, kdy můžeme cestovat, kam se nám zlíbí, a studenti si mohou vybírat ze široké nabídky stáží v blízké i vzdálenější cizině. Situace se zcela obrátila – nabízené možnosti různých studijních a pracovních cest nejsme často schopni ani naplnit. A přitom pobyt na jiné vysoké škole či instituci je pro mladé lidi velkou příležitostí. Při žádném zájezdu nepoznáme zemi tak, jako když tam chvíli zůstaneme, stýkáme se s místními lidmi a pokoušíme se porozumět tamějším poměrům. Mnoho absolventů naší univerzity mi říká, že mají v té či oné zemi přátele, které kdysi poznali při Erasmu či jiné stáži. Co jiného než pouto mezi lidmi je lepší důkaz toho, jak přínosné zahraniční stáže jsou?

V nedávné době jsem navštívil univerzitu v Kyrgyzstánu, se kterou již třetí rok spolupracuje naše Fakulta filozofická. Cílem bylo především zjistit možnosti rozšíření této spolupráce i na jiné obory a fakulty. Absolvoval jsem řadu jednání, potkal jsem mnoho zajímavých lidí, trochu jsem i poznal tuto krásnou zemi. Ale nejvíce mě oslovilo setkání se studenty naší univerzity, kteří zde byli na krátkodobé stáži. Bylo moc fajn poslouchat jejich zážitky, to, jak se museli poprat s nezvyklými situacemi ve zcela jiné kultuře. Zaujalo mě jejich vyprávění o kurzech, které absolvovali, a samozřejmě – jak je na školách obvyklé – jak vtipně popisovali jednotlivé učitele a celou atmosféru studia.

Hodně jsem pak přemýšlel o tom, jak nás vnímají studenti ze zahraničí, které zážitky jsou pro ně stejně bizarní, jako pro naše studenty v Kyrgyzstánu, co jim z pobytu u nás zůstane nejvíce v paměti. Moc bych si přál, aby jednotlivé fakulty i celá univerzita dělaly vše pro to, aby to byly především vzpomínky pozitivní. Je to přece skvělý způsob, jak šířit dobré jméno Západočeské univerzity do celého světa.

Také bych si přál, abychom v našich studentech dokázali vzbuzovat stále větší zájem o studijní pobyty v zahraničí, aby naši učitelé i výzkumníci měli výborné kontakty na renomovaných univerzitách v celém světě, abychom se stali univerzitou plně internacionální, univerzitou, na které běžně potkáváme zahraniční vědce či učitele. Víím, že k tomu vede ještě dlouhá cesta. Naše výchozí pozice je ale velmi dobrá.

Zcela zřetelně jsem si to uvědomil, když jsem stál na skalnatém pahorku nad rozlehlým kyrgyzským městem Oš s univerzitou, jejíž počet studentů je srovnatelný s Karlovou univerzitou, hleděl jsem na zapadající slunce a myslel na naši malou zemi, daleko na západě. V té chvíli jsem si řekl, jak jsem rád, že se k onomu „západu“ může již třicet let hrdě hlásit.

**Miroslav Holeček, rektor**

# Úvodní slovo prorektorky



Vážené příznivkyňe a příznivci Západočeské univerzity v Plzni, jsem velmi ráda, že se vám do rukou dostává další číslo našeho univerzitního časopisu, které je tentokrát věnováno internacionalizaci. Západočeská univerzita v Plzni usiluje o vytvoření stabilního mezinárodního prostředí k dosažení špičkové akademické a vědecko-výzkumné úrovně, která umožňuje vzdělávat, bádát a studovat s globální odpovědností, a přispívat tak k řešení globálních výzev. Taková univerzita je hybnou silou pro změny a zlepšení, pro nabytí znalostí, dovedností a kompetencí potřebných v 21. století, což je v souladu s Dlouhodobým záměrem ZČU, krajskou RIS3 strategií i Národní politikou výzkumu, vývoje a inovací ČR.

Od doby, co působím na pozici prorektorky pro internacionalizaci, a možná ještě i předtím, jsem často slyšela a stále ještě slyším, že internacionalizace znamená budování vztahů se zahraničím. Ano, to je pravda.... ale je to pouze dílčí střípek jedné velké komplexní skládačky, která, pokud nebude složena správně, neumožní hovořit o ZČU jako o stabilní, mezinárodně otevřené univerzitě.

S pomocí vás všech, kolegyň a kolegů, studujících, partnerských subjektů, podporovatelů tuzemských i zahraničních a veřejnosti se nám začíná dařit skládat jednotlivé střípky dohromady. Je to mravenčí práce a výsledky nebudou na počkání, ale pokud spojíme úsilí, pokud budeme sdílet příklady dobré i špatné praxe, pokud budeme otevřeně a konstruktivně komunikovat, úspěch se dostaví!

Všechny dílky skládačky jsou zpracované ve Strategii internacionalizace ZČU, která by nám měla pomoci a neměla by dovolit, abychom se dostali do slepé uličky. Naštěstí se jedná o skládačku, kterou je možné, a vlastně i nezbytně nutné neustále inovovat a zdokonalovat.

Jako prorektorka pro internacionalizaci se s potěšením dozvídám o celé řadě mezinárodních úspěchů v oblasti vědy a výzkumu, o spolupracích součástí v oblasti studia, o zkušenostech zahraničních pracovníků a studentů u nás na ZČU, stejně jako našich kolegů a studentů v zahraničí. Ráda bych se s vámi o nejvýznamnější z těchto úspěchů na stránkách časopisu podělila. Sdílená radost je větší radost a zároveň může stimulovat ostatní, aby se připojili a naše skládačka byla zase o kousek pestřejší. Dozvíte se také o nově plánovaných aktivitách v oblasti internacionalizace na další období a možnostech jejího dalšího rozvoje.

Závěrem chci poděkovat za váš zájem a ochotu podporovat ZČU v její snaze být otevřenou, vstřícnou a kvalitní institucí, která je a bude takto vnímána u nás i v zahraničí!

Těším se na další spolupráci s vámi.

**Dita Hommerová,**  
prorektorka pro internacionalizaci

# ZČU&SVĚT

Milé čtenárky, milí čtenáři,

právě jste otevřeli osmé číslo časopisu ZČU&..., tentokrát ZČU&svět. Zeptáte-li se na číslo 8 numerologa, řekne vám, že je ze všech čísel nejmocnější a vyjadřuje kromě jiného ctizádost, houževnatost, cílevědomost. Že jsou právě tyto vlastnosti pro Západočeskou univerzitu ve vztahu ke světu důležité, vám ukážeme na následujících stranách. Dočtete se o projektech, díky kterým můžeme vysílat do světa zkušené vědce a jejich protějšky lákat na stáž do Plzně. Poznáte také programy, které pomáhají ke sbírání cenných zkušeností v zahraničí našim studentům, uvidíte stopy, jaké zanechala Západočeská univerzita ve světě, představíme vám mezinárodní studentské organizace, ocenění HR Award i to, jak se na univerzitě vyučují cizí jazyky, abychom se ve světě neztratili. Na závěr ale nahlédnete také do budoucnosti, v níž Západočeská univerzita vypadá ještě světověji. Slyšeli jste už o projektu Welcome Centre? To všechno se skrývá pod ZČU&svět. Bez ctizádosti, houževnatosti a cílevědomosti zaměstnanců i studentů – zkrátka celé Západočeské univerzity by to asi nebylo tak pestré čtení.

**Za redakci časopisu Pavel Korelus**

